

**OPONENTSKÝ POSUDEK
NA DISERTAČNÍ PRÁCI JUDR. MARTINA PUTÍKA**

„ČESKÁ A KOMUNITÁRNÍ ÚPRAVA SKONČENÍ PRACOVNÍHO POMĚRU“

Předložená disertační práce má celkem 159 stran textu. Podle obsahu autor tuto práci systematicky člení na Úvod, dvě samostatné části, které jsou vnitřně členěny do kapitol a Závěr.

V předložené práci je uveden též přehled použité literatury, včetně dalších pramenů.

V Úvodu předložené práce se autor zabývá zvoleným tématem a cílem své disertační práce, včetně uvedení důvodů, které jej k tomuto rozhodnutí vedly. Autor v této úvodní části též podrobně rozvádí postupy a použité metody při zpracování dané problematiky.

V části první, jak již z jejího názvu vyplývá – „Česká úprava skončení pracovního poměru“, autor podrobně rozvádí v devíti samostatných kapitolách jednotlivé způsoby skončení pracovního poměru, které současná právní úprava v České republice obsahuje. V obecné rovině autor v této části též rozvádí problematiku právních úkonů, které mohou účastníci pracovněprávního vztahu ke skončení pracovního poměru použít.

V návaznosti na rozbor jednotlivých způsobů skončení pracovního poměru autor v této části věnuje ve třech samostatných kapitolách pozornost též právní úpravě institutů, které s problematikou skončení pracovního poměru souvisí (účast odborové organizace při skončení pracovního poměru, odstupné, pracovní posudek a potvrzení o zaměstnání).

V části druhé – „Komunitární úprava skončení pracovního poměru“, autor svou pozornost zaměřil zejména na rozbor příslušných směrnic Evropské unie v oblasti skončení pracovního poměru. Zvýšenou pozornost autor v této části věnuje úpravě problematiky skončení pracovního poměru a zákazu diskriminace, ochraně pracovníků před skončením pracovního poměru v době těhotenství a mateřství. Za těžiště této části předložené práce, lze označit kapitolu třetí a čtvrtou, v nichž se autor na cca 40 stranách textu zaměřil na problematiku skončení pracovního poměru a převodů podniků nebo jejich částí a hromadného propouštění a provádí podrobný rozbor úprav zakotvených v příslušných směrnících Evropské unie.

V Závěru předložené disertační práce autor přináší určité shrnutí obsahu jednotlivých

částí se zdůrazněním nejdůležitějších otázek v nich zpracovaných, hodnotí českou právní úpravu upravující skončení pracovního poměru ve vztahu k úpravě komunitární a implementaci příslušných směrnic EU do českého právního řádu a přináší i dílčí náměty de lege ferenda.

Vycházeje ze zvoleného tématu předložené disertační práce, lze konstatovat, že autor se s danou problematikou velmi dobře vypořádal. Při zpracování daného tématu autor zvolil systematické členění textu, práce je přehledná. Ze způsobu zpracování je patrný hlubší zájem autora o zvolené téma, o čemž mimo jiné svědčí i široký okruh odborné literatury (české i zahraniční) z níž vycházel a kterou ve své práci používá. Za velmi zdařilou lze považovat též práci autora se soudní judikaturou na úrovni České republiky včetně rozsudků Evropského soudního dvora, které se vztahují k předmětné problematice. Za pozitivní lze dále označit, že autor při provádění rozboru některých otázek uvádí svá vlastní hodnocení a příklady (např. str. 11, 22, 54). Plně lze též přisvědčit autorovu kritickému hodnocení právní úpravy předmětné problematiky uvedené v „novém“ zákoníku práce. Lze se též ztotožnit se závěry autora uvedenými na str. 142 a 143 předložené práce jakož i s převážnou částí námětů de lege ferenda.

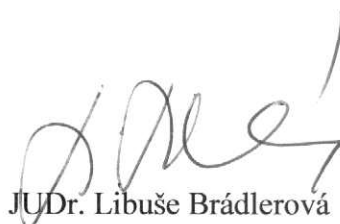
Předložené disertační práci nelze vytknout závažnější věcná pochybení, pouze některé dílčí nepřesnosti (např. na str. 14 v kapitole 3.3. „návrh na uzavření pracovní smlouvy“, na str. 50 v poznámce č. 159 chybné označení ustanovení § 301 zákoníku práce) a v některých případech zvolený přístup ke zpracování dané problematiky (např. na str. 77 v kapitole 12 by bylo vhodnější obsah poznámek č. 260 a 261 zapracovat přímo do textu).

Za poněkud diskusní lze považovat tvrzení autora uvedené na str. 50 v kapitole 5.4.1., že „..... není rozhodující zda zaměstnanec porušil své povinnosti v pracovní době nebo v době odpočinku.“ Rovněž tak za poněkud diskusní lze považovat přístup autora k „nezapracování“ podrobnějšího rozboru problematiky skončení pracovního poměru na dobu určitou, podle ustanovení § 65 zákoníku práce (zmínka uvedená na str. 12 v úvodu druhé kapitoly je velmi subtilní), jakož i zákazu zrušení pracovního poměru ve zkušební době podle ustanovení § 66 odst. 1 zákoníku práce.

Vzhledem k výše uvedenému doporučuji, aby se autor při obhajobě disertační práce na tyto otázky zaměřil a podrobněji je rozvedl.

Závěrem konstatuji, že pan JUDr. Martin Putík svojí písemnou disertační prací prokázal jak schopnost k samostatné tvůrčí činnosti tak znalosti zpracovávané problematiky a předložená disertační práce tak splňuje, podle mého názoru, obecné požadavky kladené na tento druh prací a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 30. července 2009

JUDr. Libuše Brádlarová

oponent